

Prejudiciële vraag

Is, gelet op artikel 18 EG (thans: artikel 21 WVEU), sprake van een door het gemeenschapsrecht beheerste situatie, indien een lidstaat de aanvang van het gebruik met een auto van het wegennet op zijn grondgebied aan een heffing onderwerpt in een geval waarin die auto is geregistreerd in een andere lidstaat, die auto is geleend van een inwoner van die andere lidstaat en met die auto wordt gereisd door een inwoner van eerstbedoelde lidstaat op het grondgebied van die lidstaat?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 8 december 2010 — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: P. Mook

(Zaak C-579/10)

(2011/C 72/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Staatssecretaris van Financiën

Andere partij: P. Mook

Prejudiciële vraag

Is, gelet op artikel 18 EG (thans: artikel 21 WVEU), sprake van een door het gemeenschapsrecht beheerste situatie, indien een lidstaat de aanvang van het gebruik met een auto van het wegennet op zijn grondgebied aan een heffing onderwerpt in een geval waarin die auto is geregistreerd in een andere lidstaat, die auto is geleend van een inwoner van die andere lidstaat en met die auto voor privédoeleinden wordt gereisd door een inwoner van eerstbedoelde lidstaat tussen die lidstaat en die andere lidstaat?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 9 december 2010 — Staatssecretaris van Financiën, andere partij: G. Frank

(Zaak C-580/10)

(2011/C 72/13)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Staatssecretaris van Financiën

Andere partij: G. Frank

Prejudiciële vraag

Is, gelet op artikel 18 EG (thans: artikel 21 WVEU), sprake van een door het gemeenschapsrecht beheerste situatie, indien een lidstaat de aanvang van het gebruik met een auto van het wegennet op zijn grondgebied aan een heffing onderwerpt in een geval waarin die auto is geregistreerd in een andere lidstaat, die auto is geleend van een inwoner van die andere lidstaat en met die auto voor privédoeleinden op het grondgebied van eerstbedoelde lidstaat wordt gereisd door een persoon die inwoner is van die lidstaat doch de nationaliteit heeft van de andere lidstaat?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Köln (Duitsland) op 13 december 2010 — Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson/Deutsche Lufthansa AG

(Zaak C-581/10)

(2011/C 72/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Köln

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson

Verwerende partij: Deutsche Lufthansa AG

Prejudiciële vragen

- 1) Is het in artikel 7 van verordening (EG) nr. 261/2004⁽¹⁾ geregelde recht op compensatie een recht op schadevergoeding bij wege van straf in de zin van artikel 29, tweede volzin, van het Verdrag van Montreal van 28 mei 1999 tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer (Verdrag van Montreal)?
- 2) Hoe verhoudt het recht op compensatie, dat volgens het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 november 2009 (C-402/07) gegrond is op artikel 7, zich tot het in artikel 19 van het Verdrag van Montreal geregelde recht op schadevergoeding wegens vertraging wanneer de passagier drie uur later dan gepland op zijn eindbestemming aankomt, met inachtneming van de uitsluitingsgrond volgens artikel 29, lid 2, van het Verdrag van Montreal?

- 3) Hoe kan het aan de beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 november 2009 (C-402/07) ten grondslag liggende uitleggingscriterium dat een verruiming van het recht op compensatie overeenkomstig artikel 7 van de verordening tot gevallen van vertraging toelaat, worden verzoend met het uitleggingscriterium dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 10 januari 2006 (C-344/04) op verordening (EG) nr. 261/2004 heeft gehanteerd?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (Voor de EER relevante tekst) — Verklaring van de Commissie (PB L 46, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 13 december 2010 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 30 september 2010 in zaak T-85/09, Yassin Abdullah Kadi/Europese Commissie

(Zaak C-584/10 P)

(2011/C 72/15)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta en M. Konstantinidis, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Yassin Abdullah Kadi, Raad van de Europese Unie, Franse Republiek, Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

- het bestreden arrest in zijn geheel vernietigen;
- het beroep van Yassin Abdullah Kadi tot nietigverklaring van verordening nr. 1190/2008 ⁽¹⁾ van de Commissie ongegrond verklaren, voor zover deze op hem betrekking heeft;
- Yassin Abdullah Kadi verwijzen in de kosten van de Commissie van zowel de onderhavige hogere voorziening als de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie betoogt dat de vaststellingen van het Gerecht blijk geven van een onjuiste rechtsopvatting, aangezien het is gebaseerd op een juridisch onjuiste maatstaf voor rechterlijke toetsing. De Commissie voert de volgende middelen aan:

- 1) Middelen betreffende de vaststellingen van het Gerecht inzake de toepasselijke maatstaf voor rechterlijke toetsing de Commissie betoogt dat de door het Gerecht vastgestelde maatstaf voor rechterlijke toetsing juridisch onjuist is, omdat het Hof van Justitie niet de in die zaak toepasselijke precieze maatstaf voor rechterlijke toetsing heeft vastgesteld en omdat de door het Gerecht gehanteerde bijzondere maatstaf voor rechterlijke toetsing niet kan worden verlangd van de Europese Unie
- 2) Middelen betreffende de vaststellingen van het Gerecht inzake de schending van de rechten van de verdediging en het recht op een effectieve rechterlijke bescherming, en inzake de schending van het evenredigheidsbeginsel de Commissie argumenteert dat het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat de door de Commissie toegepaste procedures niet voldeden aan de grondrechtelijke vereisten voor dat type systeem van beperkende maatregelen; dat het Gerecht ten onrechte het argument van de Commissie heeft afgewezen betreffende de nationale procedure die Kadi in de Verenigde Staten had aangespannen, en dat het Gerecht ten onrechte de argumenten van de Commissie heeft afgewezen betreffende de administratieve toetsings- en herzieningsprocedures die zijn ingevoerd krachtens de resoluties 1822(2008) en 1904(2009) van de VN-Veiligheidsraad – met inbegrip van de Focal-Point-procedure en het Bureau van de Ombudsman.

⁽¹⁾ PB L 322, blz. 25.

Hogere voorziening ingesteld op 16 december 2010 door de Raad van de Europese Unie tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 30 september 2010 in zaak T-85/09, Yassin Abdullah Kadi/Europese Commissie

(Zaak C-593/10 P)

(2011/C 72/16)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bishop, E. Finnegan en R. Szostak, gemachtigden)